

कारियेजनं (von कारियेजन) adj. *das Ansehnen der Falben begleitend*, — *bewirkend*: पात्र RV. 1, 82, 4. ब्रह्माणि (wir nehmen an, dass °जना zu betonen sei) 61, 16. Bez. eines best. Somagraha Ind. St. 10, 39, 2. VS. 18, 20. ÇAT. Br. 4, 2, 3, 5. 4, 3, 2. TS. 6, 5, 9, 1. ÂCV. Ça. 5, 3, 3. 6, 11, 8. 12, 2. LIT. 2, 11, 5. 9. PAÑĀV. Br. 1, 6, 9.

कारिवर्ण n. N. eines Sāman PAÑĀV. Br. 3, 9, 1. 12, 6, 7. LIT. 6, 8, 12. कारिवास m. N. pr. einer Gottheit WILSON, Sel. Works 2, 195. कारिषेण m. patron. von कारिषेण P. 4, 1, 153, Schol. कारिषेण्यं m. desgl. P. 4, 1, 152, Schol. कारिस eine best. hohe Zahl bei den Buddhisten VJUTP. 179. MĒI. asiat. 4, 638.

कारित 1) m. a) eine Taubenart, Columba Hartola Buch. AK. 2, 5, 34. H. 1341. an. 3, 315. HALĀJ. 2, 99. MED. t. 176. MBH. 3, 11576. 13, 5500. Suçr. 1, 201, 20. VĀGDEH. 1, 6, 48. VARĀH. BRH. S. 48, 6. 86, 21. 88, 1. 15. Z. d. d. m. G. 27, 28. MĀRK. P. 15, 26. 32. Verz. d. B. H. No. 897. am Ende eines adj. comp. f. ऋ RAGH. 4, 46. — b) Betrug H. an. MED. — c) N. pr. verschiedener Männer (eines Gesetzgebers, Arztes, Grammatikers) H. an. MED. ÂPAST. 1, 13, 40. TS. PAĪT. 14, 18. Comm. zu 19. fgg. JĀĒN. 1, 4. MBH. 3, 986. 12, 1594. BHĀG. P. 12, 7, 5. Ind. St. 1, 30. 58. 232. fg. 391 (wohl richtiger कारित). 467. Verz. d. B. H. No. 140. 322. 327. 941. 947. 952. 958. 975. 1017. 1028. Verz. d. Oxf. H. 14, a, N. 113, b, 49. 150, b, 43. 266, b, 1. 34. fg. 268, a, 24. 269, a, 10. 271, a, 14. 280, a, 10. 291, b, No. 707. 310, a, 14. 24. 311, b, 41. 341, b, No. 799. 358, a, 1. Verz. d. Cambr. H. 23. 65. 68. WEBER, PRAÏTĪGĀS. 74. WILSON, Sel. Works 1, 13. 299. HALL 203. ein Sohn Ambarisha's BHĀG. P. 9, 7, 1. Viçvāmītra's 16, 36. GĀBĀLĪ's KĪD. in Z. d. d. m. G. 7, 583. — d) pl. das Geschlecht des Hārīta Verz. d. B. H. 60, 36. VP. 369, N. 3. N. pr. eines Volkes R. 1, 53, 3. — 3) f. ई a) N. pr. einer buddhistischen Göttin Wilson, Sel. Works 2, 21. 33. — b) कारीतीयुत्र pl. N. pr. eines Geschlechts Ind. St. 3, 485. — Vgl. कुं, बृहदारित, लघुं, वृहं.

कारितक m. = कारित 1) a) RĀĒAN. im ÇKDR. PAÑĀT. 158, 24.

कारितबन्ध m. ein best. Metrum: 4 Mal — — — COLEBR. Misc. Ess. 2, 158 (V, 3).

कारिति m. patron. von कारित; pl. PRAVARĀDEH. in Verz. d. B. H. 57, 86.

कारिक (von 1. कृ) adj. *wegnehmend, verzehrend*: ऋषो ऽग्निं कारिकाः TS. 5, 6, 4, 5.

कार्त्र n. nom. abstr. von कर्त्र gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5, 1, 129.

कार्य्य m. patron. von कर्त्र gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.

कार्द = कृद् Herz in डकार्द und सुं.

कार्द (von कृद्) 1) adj. *im Herzen befindlich*: तमस् BRFY, SV. X (तमो कार्दं zu trennen). ब्रह्मन् ÇĀNK. zu KĀND. Up. 8, 13. BHĀG. P. 11, 13, 33. — 2) n. gaṇa युवादि zu P. 5, 1, 130; vgl. 6, 3, 50. a) *Zuneigung, Liebe* AK. 1, 1, 27 H. 1377. MBH. 9, 3358 (pl.). R. 1, 9, 27. VIKR. 148. MĀRK. P. 37, 12. 76, 3. पाण्डवेषु MBH. 5, 3420. सौकृद् R. 4, 4, 15. कार्दं चैवाकरोत्स्य 7, 59, 2, 58. यस्तस्मान्न गवां कार्दमेति MBH. 13, 3536. पुत्रं zu 1, 1380. 2, 2479. MĀRK. P. 81, 24. ऋतिं 72, 18. लयि मे 100, 24. am Ende eines adj. comp. (f. ऋ): मयि संजातकार्दानाम् MBH. 3, 12418. उदितं प्रियां प्रति सकार्दम् Ç. 9, 69. सकार्दा *Zuneigung empfindend* MĀRK. P.

76, 7. — b) *Absicht, Vorhaben* BHĀG. P. 1, 7, 55. 3, 4, 19. 10, 74, 26.

कार्दवस् (von कार्द) adj. *Zuneigung empfindend*: सुभूस्त्वयि कार्दवतो भूषम् MĀRK. P. 123, 42.

कार्दविद्या f. Titel einer Schrift COLEBR. Misc. Ess. 1, 326.

कार्द (von कृद्) 1) m. a) *Herz*: कार्दं ते शोचयामसि AV. 6, 89, 1. 2. 18, 4, 58. — b) *Zufriedenheit, ein Gefühl des Behagens* VARĀH. BRH. S. 5, 87. 6, 13. 8, 6. 18, 3. 19, 12. 32, 29. — 2) n. *Herz*, überh. *das Innere des Menschen*: ऋ वो कार्दं भयमानो व्यपेयम् RV. 2, 29, 6. 5, 44, 9. मा नो कार्दं त्विषा वंधी: Soma 8, 68, 8. इन्द्रस्य कार्दं चोदय 9, 8, 3. 60, 3. 70, 9. 84, 4. 86, 19. 108, 16. मनो मे कार्दं पच्छ VS. 6, 21.

कार्दिका s. यमं.

कार्दिक्य 1) m. (von कृदिक) patron. des Kṛtavarman MBH. 1, 2651. 6998. 7916. 3, 781. 4, 2357. 5, 75. 4373. 16, 74. fgg. 18, 159. HARIV. 2103. 14439. R. 7, 6, 35. — 2) n. *Freundschaft*: कार्दिक्यं चापि दर्शितम् R. 5, 7, 52.

कार्दिन् (von कार्द) adj. *Zuneigung empfindend*: तेषु MĀRK. P. 81, 24. 31.

कार्दिवन् (von कार्द) adj. *beherzt oder herzlich* TAITT. ÂR. 4, 7, 5. v. 1. für कार्दिन् *herzstärkend* 9, 2.

कार्दिन् (von कार्द) adj. *herzstärkend*: धर्म VS. 38, 12. कार्दिवन् TAITT. ÂR. 4, 9, 2.

कार्म्य v. 1. für कर्म्य TAITT. ÂR. 6, 6, 2.

कार्य्य (von 1. कृ) 1) adj. Schol. zu P. 3, 1, 124. 6, 1, 185. = कर्तव्य H. an. 2, 390. MED. j. 64. a) *zu tragen*: कस्तं HARIV. 7682. ऋत्कार्य्यशस्त्रं adj. RAGH. 7, 64. वारणराज्ञं KUMĀRAS. 5, 70. व्युचरिषिसकलं KATHĪS. 110, 143. — b) *fortzutragen* ÇAT. Br. 2, 6, 1, 12. निःश्यामकार्य्यप्रुक RAGH. 16, 43. श्रेयकार्य्याभिः सिकताभिः KATHĪS. 40, 19. — c) *wegzunehmen, zu rauben, was man sich aneignen kann*: भर्तृकार्य्यधनो हि सः (पूजः) M. 8, 417. चारुं, राजं Spr. (II) 3240. ऋकार्य्यं ब्राह्मणद्वयं राज्ञा M. 9, 189. — d) *zu benehmen*, ऋं so v. a. *unabänderlich, unerschütterlich*: ऽनिश्रय्य adj. KUMĀRAS. 5, 8. DAÇAK. 62, 13. ऽनुद्धि KĀM. NITRIS. 13, 30. ऽवृत्त MBH. 5, 953. — e) *gewinnbar, bestechbar*: धनं MĒĪH. 13, 15. 78, 22. गुणं 23. HARIV. 8658. ऋत्रयं KUMĀRAS. 5, 53. ऋं *unbestechlich* M. 7, 217. MBH. 12, 3144. Spr. (II) 791. — f) *aufzuführen*: वीथी स्यदेकाङ्का द्विपात्रकार्या तथैककार्या वा BHAR. NĪTĪAÇ. 18, 102. — g) *zu dividiren* Comm. zu ÂRJABH. 2, 27. — h) = कारिन् *hinreisend, reizend*: कार्य्यो ऽयं (कार्य्यं?) विषयः MBH. 13, 1429. — Unklar ist uns die Bed. von एकार्य्य als Beiw. von युग *Zeitalter* MBH. 3, 13049. एकार्य्य ed. Bomb., was NILAK. sehr künstlich erklärt, indem er darin ऋकार् Speise sucht. — 2) m. *Terminalia Bellieria* Roxb. H. an. MED. — Vgl. वाडवं, शीर्षं.

कार्य्यश्च m. patron. von कार्य्यश्च gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104.

कार्य्य्य m. wohl metron. von कृष्टि gaṇa गृष्ट्यादि zu P. 4, 1, 136.

कार्ल = कृल P. 3, 1, 140. 1) m. a) = कृल *Flug* MED. l. 36. — b) Bein. α) Balarāma's, *des Flugträgers*, TRIK. 1, 1, 36. — β) Sātavāhana's H. 712. an. 2, 516 (सीतं gedr.). भूभुञ्जुं Verz. d. Oxf. H. 193, b, 16. — c) N. pr. eines Fürsten, Sohnes des Arishṭakarman VP. 4, 24, 12; vgl. कालेय. — 2) f. ऋ Brantwein AK. 2, 10, 39. H. 903. H. an. MED. HALĀJ. 2, 174. HĀR. 63. MECH. 50. Ç. 10, 21. Spr. (II) 2992. HEM. JOGAÇ. 3, 15 (pl.). — 3) f. ई *der Frau jüngere Schwester* H. 555.

कालक m. ein Pferd von bestimmter Farbe (पीतकरितक्याय), = क-